

De engel des gericht

En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal, Exodus 12:13

Geliefden, het volk Israël is uit haar diensthuis verlost geworden middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid. Er moest bloed vloeien tot een teken van de verlossing, en gerechtigheid geschieden vanwege het onrecht wat het volk der Joden was aangedaan. Farao had immers alle jonge Hebreërs laten doden, van twee jaar oud en daar onder. Hoewel Farao nooit geweten heeft door welk een duistere macht hij opgehitst is geworden, heeft hij ook nimmer beseft dat het satan te doen was om Christus in dat volk te doden. Het ging in eerste instantie niet om dat volk zelf, hoewel de Heere zegt: Die Mijn volk aanraakt, raakt Mijn oogappel aan..., maar het ging om de Messias der Schriften Die uit dat verkoren volk geboren zou worden. De Middelaar van het nieuwe genadeverbond, moest uitgeroeid worden. Het volk moest zich immers doodwerken in dat vervloekte diensthuis, en mocht zich tenslotte ook niet (meer) voortplanten. Van deze Middelaar van het genadeverbond, Gen. 3:15, Die Zijn geestelijke verkoren volk eens zou uitleiden en verlossen uit hun vervloekte diensthuis, was Mozes immers een schaduwbeeld. Mozes was immers de middelaar van het oude verbond, tussen God en het aardse volk Israël. Deze middelaar van het oude verbond, die ook uit de Hebreërs geboren is geworden, heeft destijds het aardse verkoren volk Israël uit mogen leiden. Satan moet dit geweten hebben, hetwelk de reden was van de laffe en gruwelijke kindermoord bij de Hebreërs in Egypteland, lees Exodus 1:10-22. Deze kindermoord heeft zich in Bethlehem weer herhaald, onder leiding van de koning Herodus, hetgeen door de profeten voorspeld is geworden. In Egypteland ging het om de middelaar van het oude verbond, maar in Bethlehem ging het om de Middelaar van het nieuwe verbond, Jezus Christus, Die zijn volk zou gaan verlossen middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid. Zo zegt de HEERE: *Er is een stem gehoord in Rama, een klage, een zeer bitter gewezen; Rachel weent over haar kinderen; zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, omdat zij niet zijn, Jer. 31:15, Matth. 2:17-18.*

En om nu tot onze tekst te komen lezen we even het volgende uit Exodus 6 vers 4-7 :

En ook heb Ik gehoord het gekerm der kinderen Israels, die de Egyptenaars in dienstbaarheid houden, en Ik heb aan Mijn verbond gedacht. Derhalve zeg tot de kinderen Israels: Ik ben de HEERE! en Ik zal ulieden uitleiden van onder de lasten der

Egyptenaren, en Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid, en zal u verlossen door een uitgestrekte arm, en door grote gerichten; En Ik zal ulieden tot Mijn volk aannemen, en Ik zal ulieden tot een God zijn; en gijlieden zult bekennen, dat Ik de HEERE uw God ben, Die u uitleide van onder de lasten der Egyptenaren. En Ik zal ulieden brengen in dat land, waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik het aan Abraham, Izak, en Jakob geven zou; en Ik zal het ulieden geven tot een erfdeel, Ik, de HEERE! (Exodus 6:4-7)

Leest u het nu zelf lezer, God redt en verlost Zijn verkoren volk middels een weg van gerichten, Jes. 1:27. Velen willen hier niet van weten, maar u weet welke gerichten God over dat vervloekte diensthuis heeft gebracht. God bracht de plagen over gans Egypteland. Over dat vervloekte diensthuis waar ook Zijn volk woonachtig was. Dat ging dus niet buiten Zijn volk om. Maar, het was niet om Zijn volk te treffen, nee, God ging krijg voeren tegen Farao om Zijn volk verlossen uit zijn handen en zijn strenge drijvers. Daartoe gebruikte Hij Zijn machtige en sterke Hand, lees ook Exodus 13. De gerichten werden steeds erger en heviger, en ten laatste moest er bloed vloeien en een eindgericht komen ter verlossing en genoegdoening. Het bloed wat in Ex. 1:10-21 gevloeid had, moest immers gewroken worden. Geliefden, Farao wenste onder ophitsing van de duivel Mozes en Christus in dat volk te doden. Het bloed der jonge Hebreërs heeft gevloeid, en schreeuwde om wraak van Hemels' wege. Dat vergoten bloed, wat daarom ook een vloek over gans Egypteland bracht, moest bij de tiende alles beslissende plaag gewroken worden, en zou ook komen over Israëlieten indien er geen bloed was gestreken aan de deurposten van het geslachte paaslam. Daartoe moest immers het paaslam geslacht, gebraden en gegeten worden, opdat de vloek van dat Goddelijke gericht hen voorbij zou gaan. Gods verbolgenheid moest immers gestild worden. Het brandoffer zag immers op plaatsvervangende. Daartoe zag het slachten en het braden van dat paaslam op het plaatsvervangende werk van Christus, want er moest namelijk betaald worden. Er moest gerechtigheid geschieden, *Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus, 1 Kor. 5:7.*

God bracht dus negen ontzaggelijke gerichten over gans Egypteland, waar ook Zijn volk woonachtig was, en na het negende gericht, kondigt Hij het laatste eindgericht aan wat een ieder zou treffen, die niet veilig en geborgen zou zijn achter het bloed van het geslacht paaslam. God ging na de negende plaag Zijn volk een weg tot ontkoming aanwijzen, geliefden. Een ieder moest een Lam nemen voor zijn eigen huis, en het bloed van dat lam moest gestreken worden aan de deurposten, opdat de engel des gerichtsbuizen de deur zou blijven.

Geliefden, welk een heerlijk Evangelie wordt ons hier vanuit het oude testament voorgeschilderd, Gal. 3:1b. Gelijk het vergoten bloed in Egypteland om wraak schreeuwde, schreeuwt het vergoten bloed van de middelaar van het nieuwe verbond ook om wraak. Want, als de mens niet gezondigd had tegen zijn Schepper en Rechter, had de Zone Gode de vloek en kruisdood niet behoeven te sterven. Gelijk het bloed van Jozef om wraak schreeuwde in de harten van zijn broeders, Gen. 42:21-22, alzo zal ook eens dit vergoten bloed van Christus in u en mijn hart gezocht worden. Dan zal het u en mij klinken, wat heeft ge met Mijn Beeld gedaan? Waar is Mijn Beeld? Christus was immers het verheerlijkte Beeld van Zijn hemelse Vader, die Hem op aarde gezonden had. Hij was immers het volkomen Beeld, waarmee de mens in Adam geschapen was geworden, namelijk het Beeld van kennis, gerechtigheid en heiligheid. Geliefden, of u het geloven wilt of niet, maar vroeg of laat komt God dit Beeld in uw en mijn hart op te eisen, middels Zijn heilige en Goddelijke gericht. Waarbij dan Gods heiligheid en ontzaggelijke majesteit uw verdorven zondige ziel zal gaan doorschijnen, zoekende naar Zijn Goddelijke Beeld, waarmee Hij u en mij

volkomen heeft geschapen. En dan zult u daar staan voor God, naakt en arm, dan voelt u de vloek en de doem op uw arme ziel branden tot genoegdoening, tot betaling. Maar, dan zal u geen betaling kunnen geven, en zult u met een laatste noodschreeuw om redding voor eeuwig verloren moeten gaan. Maar o wonder van genade, dat verloren gaan wordt door God in Christus niet toegestaan, want dan geeft Hij Zijn Lam aan die verdoemelijke zondaar, tot een volkomen betaling. Hij uw schuld en zonden, en u Zijn gerechtigheid. Hij uw vloek en doem, en gij Zijn zegen. Zie daar Zijn doorboorde voeten, zie daar Zijn doornagelde handen, verdorven zondaar. Zou u niet hartelijk moeten wenen, vanwege zulk een betaalde prijs? *Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene, Zach. 12:10.*

Geliefden, bedenkt toch dat dit vergoten dierbare Bloed om wraak of om toepassing schreeuwt. Wanneer het hier op aarde nimmer in een weg van Gods wraakoefende recht is toegepast geworden, dan zal het u straks tot een eeuwig wrake zijn. Maar wie zal zich dan kunnen bergen tegen de toorn van God die dan voor eeuwig over zijn verloren ziel uitgestort zal worden. Dat zal ontzaggelijk zijn, lezer! Nooit zult u den Heere ook maar iets kunnen verwijten, want gelijk de Israëlieten destijds in het diensthuis van Egypteland een weg tot ontkoming van die tiende plaag des gericht is aangewezen, is u ook nu een Weg tot ontkoming en ontvluchting van Zijn Goddelijke gericht aangewezen. Want geliefde lezer, er moet betaald worden, door u of door een Ander. God liefst en handhaaft immer Zijn heilige Recht. Wanneer Hij dit niet zou doen, hield Hij op te bestaan, was Zijn eer weg, werden Zijn deugden niet verheerlijkt, kwam Zijn volk nooit meer aan de zaligheid. Want, in die eer van God en de verheerlijking van Zijn Goddelijke deugden ligt de zaligheid van Zijn duur gekochte Kerk. Geliefden, dat vergoten Bloed van dat geslachte Lamme Gods is de enige Weg ter ontkoming. Bedenk toch, dat Gods toorn en vloek over uw en mijn zonden weggedragen moet worden. De reden van onze doodstaat moet immers worden weggenomen, welke zijn uw en mijn vervloekte zonden. Want, de ziel die zondigt zal de eeuwige vloekdood moeten sterven. Tegenover uw vloek staat Zijn zegen, tegenover uw ongerechtigheden staat Zijn verworven gerechtigheid. Maar deze zegen en gerechtigheid kan God slechts aanbrengen en toepassen in een weg van Zijn heilige Recht. Daartoe moet Hij u en mij in Zijn gericht brengen, opdat u en ik daar als een volkomen verdorven zondaar verloren zondaar voor God zouden staan, niets meer hebbende tot betaling. Want de Zone Gods was toch alleen maar gekomen om te zoeken en zaligen dat verloren was..? Vraag en smee den Heere dan, of Hij de gericht van Zijn heilig eisend gebod eens in uw ziel zou willen brengen, opdat uw zonden voor God eens levend zouden worden, Rom. 7:8-10. Opdat er daarna nog eens een tijd aan mocht breken, dat u vanuit uw vervloekte diensthuis tot God mocht gaan kermen, of Hij u middels Zijn sterke Hand zou willen verlossen, van uw zonden, van u eigengerechtigheden, van alles wat geen Christus Jezus is. Want, dan alleen zal het voor u waarde gaan krijgen wanneer u na het zoveelste gericht in uw arme ziel, daar een Weg tot ontkoming in Hem ontsloten zal worden. Een Weg van behoudenis, een Weg welke u leidt het Goddelijke Vaderhart. Want niemand komt immers tot de Vader dan door Hem, en niemand komt tot de Zoon, tenzij de Vader die Hem gezonden heeft, hem trekken. Kijk geliefden, en wanneer de Vader u dan zal trekken, middels die inwendige roeping tot de heerlijke gemeenschap van dat geslachte Paaslam, dan zal de Vader u schuldig stellen in Zijn gericht, en zal u het voor God uitschreeuwen middels een onhoudbare nood, of er dan nog een Weg is tot ontkoming...? En wanneer u dan geen weg meer ziet, en niemand meer zorgt voor uw arme doemwaardige ziel, en u daar verslonden ligt in het Goddelijke welbehagen, getrokken door die Vaderlijke liefde, al uw rechten verloren hebbende, innerlijk

zeggende: *Uw doen is rein Uw vonnis gans rechtvaardig*, zal Hij u een Weg wijzen tot ontkoming, gevende Zijn geslachte Lam. Strijkende dat vergoten Bloed aan de deurposten van uw verdorven ziel voor God, middels de beloften van het heilig Evangelium. En dan lees ik weer in Exodus 12:13-14, het volgende : *En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. **En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting.***

Geliefden, mag ik u dit geslachte Paaslam aanprijzen, om er eens geestelijk van te mogen eten, tot een eeuwige verzadiging, uit vrije genade om niet? Want, die ziel die eenmaal van dat Lam gegeten heeft, en Zijn Bloed heeft mogen drinken zal nimmermeer hongeren en dorsten tot in der eeuwigheid. *Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige⁶ leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem, Joh. 6:54-56.* Hoe heerlijk schoon heeft dat Lamme Gods hier niet van Zichzelf getuigt. Maar lezer, voor de Joden waren deze woorden een ergernis en het was de Grieken een dwaasheid. Maar voor wie hadden deze woorden dan wel waardij? Immers voor hen die niets meer hadden tot betaling. Ik denk hierbij aan de moordenaar aan het kruis, maar ook aan een Rachab de hoer, aan een Levi de tollenaar, aan de blinde Barthimeus die het uitriep: *'Gij Zoon Davids ontferm U mijner...?!'* Geliefden, bij wie hoort u? Zijn deze geschreven woorden u ook tot een ergernis...? Wel, dan moet ik vrezen, dat uw eigengerechtigde vrome vervloekte werken er nog tussen zitten, en mogelijk ook uw tranen en uw kermen voor God. Bedenk toch dat de eeuwige erfenis alleen verkregen kan worden, vanuit de beloftenissen Gods geschonken aan het hart van een verloren zondaar, en niet door uw vervloekte werken, Gal. 3:18. *Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de beloftenis; maar God heeft ze Abraham door de beloftenis genadiglijk gegeven.* Bedenk toch, dat gelijk Abraham aan het einde van zijn eigen werken gebracht moest worden, u toch ook eens aan het einde van uw onvolkomen werken gebracht moet worden, opdat u Christus zou mogen vinden als het einde der Wet, tot een volkomen betaling, Rom. 10:4. Geen mens zal vanuit de overtuigingen zijns gemoeds, vanuit zijn tranen, vanuit zijn gekerm voor God gezaligd kunnen worden...! Het zal er niet buitenom gaan, maar geliefden, het is de grond NIET. Het is de prijs NIET, en het is het aangebrachte Offer NIET. Het enige volkomen Offer van Waarde, de enige volkomen betaalde Prijs, dat is Christus Jezus en Dien geslacht, en Diens bloed vergoten, en Dien gebraden onder de toorn van God, en Dien gekruisigd, en Dien gestorven, en Dien opgestaan uit de doden, tot een volkomen verzoening en aangebrachte gerechtigheid voor een volk wat niets meer tot betaling heeft. ***Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem!***

Geliefden, zo heeft God de dood in Egypteland gebracht, en bij allen die niet geborgen waren achter het Bloed, deed de dood zijn intrede. Alle eerstgeborenen der Egyptenaren werden doodgeslagen, want de zonen der dienstbaren zouden geenszins erven met den zoon der vrijen, Gal. 4:30. Aan het eerstgeboorterecht was immers de erfenis verbonden. Israël zou Kanaän beërven door de beloftenissen, Gal. 3:18, en niet door de dienstbaarheden der Wet. De waren Egyptenaren de dienstbaren. Het vrije Israël was echter dienstbaar gemaakt en gehouden onder de macht der Egyptenaren. Van deze dienstbaarheid moesten zij verlost worden, middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid, Rom. 7:1-6. Opdat zij in vrijheid heen konden gaan, richting het hun beloofde Land, Gen. 15:4-8, Gen. 22:17, Gen. 28. God had Zijn volk uitgeleidt, middels Zijn sterke Hand, onder leiding van de middelaar des oude verbonds, en dat in een weg van ontzagelijke gerichten. Hij bracht de dood in

het diensthuis, middels de tiende plaag, en bracht zijn volk de redding, de vrijheid en het leven, middels het vergoten bloed des lams van het Pascha. Bedenk ook dat geen onbesnedene van dat lam mocht eten, en dat dat lam geslacht en gegeten is geworden in het diensthuis van Egypteland, tot een volkomen verlossing en bevrijding. Plaats dit nu eens geestelijk over. Wellicht begrijpt u nu deze uitdrukking wat beter: 'de dood in Adam en het leven in Christus.' In Adam zijn we doodgevallen in de werken der dienstbaarheden. God moet daarom de dood van Christus brengen over onze dienstbare werken. Kortom, wij dienen te sterven aan onze werken tot zaligheid. *Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. **Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.** Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, Rom. 6:6-8.*

Nu de vraag van toepassing aan u en mij: heeft God de Rechter de dood in uw verdorven diensthuis, waarin gij met ketenen gebonden zijt, alrede ingebracht? Heeft u de dood al leren schrijven op al uw eigengerechtigheden voor God...? Bedenk toch, dat al uw beste werken voor God, slechts blinkende zonden zijn in Zijn heilig Aangezicht. Bedenk ook, dat wanneer God aan deze zijde van het graf niet eens de dood in zal brengen, Hij straks de eeuwige dood zal inbrengen, maar dan is het te laten. Geliefden, het vergoten Bloed des Lams roept om wraak of om toepassing. Want, een mens gaat niet verloren, nee, hij ligt alrede verloren. Bij diegenen die Christus in hun geestelijke schoot mogen dragen, roept het om toepassing. Dat zijn de geestelijke Joden, aan wiens verdorven hart dat Goddelijke Bloed bestreken is geworden, of nog bestreken moet worden, middels de beloftenissen van het heilig Evangelie. Maar, bij hen dit dierbaar Bloed onrein hebben geacht, tot een volkomen verzoening, tot redding en vrijmaking, roept het om eeuwige wraak. Want alleen de Waarheid aan de kracht van dat Bloed kan een ziel verlossen en in vrijheid zetten. Aan welke zijde zal u straks staan? Ik heb u in alle liefde de weg tot dat Bloed voor willen schilderen, hetgeen een geestelijke sterfweg is. Achter de dood ligt immers pas het Leven in Hem. Want, Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is, 1 Kor. 15:36. De Heere zegene dit gebrekkig geschreven woord aan zondaarsharten tot bekering, tot vermaning, tot onderwijs, tot bestraffing, tot ontgronding, tot verzoening, en tot vertroosting, maar bovenal tot de eer en verheerlijking van Zijn naar waarde nooit genoeg volprezen driemaal heilige Naam, is mijn hartelijke wens en bede. Het vergoten Bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden. Amen.

D.J. Kleen